

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 4. ledna 2010 č. 22

Stanovisko

vlády k návrhu zákona o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví města Uherského Hradiště (sněmovní tisk č. 981)

Vláda na jednání své schůze dne 4. ledna 2010 projednala a posoudila návrh zákona o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví města Uherského Hradiště (sněmovní tisk č. 981) a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas**, a to zejména z dále uvedených důvodů právní i faktické povahy.

1. Předložený návrh zákona je v rozporu s principem obecnosti právních předpisů, neboť se dotýká pouze konkrétního adresáta (v tomto případě města Uherské Hradiště). V této souvislosti je na místě poznamenat, že pokud byly Parlamentu České republiky v minulosti předkládány vládní návrhy zákonů, kterými bezúplatně ze zákona přecházel majetek státu na územní samosprávné celky, jednalo se vždy o legislativní součást celostátních koncepčních a systémových opatření, ať již to bylo vybavení obcí základním majetkem po jejich vzniku jako samostatných subjektů práva (zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů) nebo to byly rozsáhlé komplexy majetku státu, který přecházel na územní samosprávné celky v rámci reformy veřejné správy. O takovou situaci se však již například v případě zákona č. 485/2008 Sb., o přechodu Úrazové nemocnice v Brně a o změně zákona č. 290/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 166/2004 Sb., o převodu některého majetku, se kterým je příslušný hospodařit Česká správa letišť, státní podnik, z vlastnictví České republiky do vlastnictví některých krajů, zmiňovaného v důvodové zprávě, ani nyní předloženého návrhu zákona nejedná.

2. Předložený návrh zákona zároveň narušuje princip dělby moci (je zjevně opomíjeno právo státu jako vlastníka s majetkem disponovat), nerespektuje postupy stanovené platnými právními předpisy (zejména zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů), jakož i závěry vyplývající z relevantní judikatury Ústavního soudu České republiky (ustanovení obdobná § 1 odst. 4 návrhu zákona, obsažená v zákoně č. 290/2002 Sb., byla zrušena nálezem Ústavního soudu ze dne 9. července 2003 č. 211 Sb.).

3. Vláda též považuje předložený návrh zákona za faktické obcházení zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 219/2000 Sb.“) a za pokus o narušení právně konformního postupu při nakládání s majetkem státu. V této souvislosti vláda připomíná dikci ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., který stanoví, že bezúplatně lze věc, která je v majetku státu, převést pouze ve veřejném zájmu, anebo je-li bezúplatný převod hospodárnější než jiný způsob naložení s věcí nebo stanoví-li tak zvláštní právní předpis. Ani jedna z výše uvedených podmínek však není u majetku dotčeného předloženým návrhem zákona splněna.

4. Vláda dále upozorňuje na skutečnost, že Ministerstvo spravedlnosti již v roce 2006 zahájilo standardní a právně konformní proces prodeje předmětného majetku. V rámci tohoto procesu byl Městu Uherské Hradiště nabídnut odkup předmětných nemovitostí za cenu, která byla stanovena znaleckým posudkem (přibližně 32 mil. Kč), který nechal zpracovat okresní soud v Uherském Hradišti ve spolupráci s krajským soudem v Brně. Město Uherské Hradiště však tuto nabídku odmítlo.

5. Vedle výše uvedených připomínek vláda upozorňuje, že předložený návrh zákona trpí i dalšími závažnými nedostatky. Jedná se například o absenci ustanovení, která by upravovala sankce za porušení závazků, absenci ustanovení, které by obsahovalo určení organizační složky státu, již by měla být učiněna nabídka zpětného převodu, vágní dikci a nejednoznačné vymezení pojmů (například „vybavení“, „část majetku“, „vzdělávací instituce“) a další legislativně - technické nedostatky.

S ohledem na výše uvedené, jakož i na skutečnost, že Ministerstvo spravedlnosti (jakožto příslušná organizační složka státu) v případě prodeje předmětného majetku postupuje v souladu s platným právním řádem, nelze souhlasit s tím, aby cíle, který sledují předkladatelé, bylo dosaženo tím, že bude vydán samostatný zákon, kterým se proces nakládání s majetkem státu podle zákona č. 219/2000 Sb. obejde.